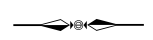

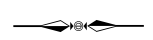
מסורת הש"ס

א) (לעיל ל: ע"ש: 3) נ"ע חוס' ד"ה לפי שא"ל מוכח דגרסתם ה"ר ר' ירמיה וכן לקמן (ט: בתוס' ד"ה ימ"ח מח"ג: 4) [וחלץ קטנ:]. ד) [וחלץ קטנ:]. ה) [שמות כו: 1] [נמוט רש"ש:]. ו) אהלצ עובד כוכבים כ"ל רש"ל: ח) נ"ע היטב חוס' ב"ב מו: ד"ה שלח: ט) מהרש"א מ"י,

תורה אור השלם

- יסקגי מנשיקות פירו כי טובים דר"ך מין: שיר השירים א ב

לעזי רש"י

פרויי"ר. לנבור. מישג"א. מי-גבינה, נסיוב החלב.

מוסף רש"י

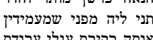
הזריקה לשם עבודת כוכבים ולא זקק (תבחים 1:). כוכבים לשם עבודת כוכבים שהיה בדעתו לעבודה בשחיטה זו דברי הכל אסור, דהא זכתי ממם הוא, אלא בשלל היה מתכוין להיות שחיטה זו עבודה לעבודת כוכבים, אלא שחטה לעצמו על מנת שיצטרף העבודה כוכבים מורית דמה או בהקטר חלה (וחלין 17ט:). ר' יוחנן אמר אסור. כהנא כדון זכתי ממם, זכתי וילפין (לעיל 17ט:). שם שם מעלה עורפם (תבחים 1:). ואע"פ שהחטיטה לאו לעבודה כוכבים היטה לפילו לא זקק דמה לעבודת כוכבים נאסרה, וילפין טעמא שחיטת חולין (כל:). דמחר לרוק דס למחר או להקטיר אומורין למחר וכו' עיקר פירוג (וחלין 17ט:). ורשב"ל אמר מותרת. לא יליף חוק מפנים, און מתקנין מעבודה לעבודה (תנודרין 18א:). מחשבין מעבודה לעבודה. כשישנב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת, כגון שחיטת בשחיטה על הזריקה, הוה מתחבה לגבי עבודת כוכבים (וחלין 17ט:). מתחבה היא לענין זכתי ממם ולאסר הדיון. (תבחים 1:). וילפין חזין אסור עבודת כוכבים מפניה. מתחשבת פירוג של פנים, ששחטו על מנת לרוק דס למחר או להקטיר אומורין למחר וכו' עיקר פירוג (וחלין 17ט:). ורשב"ל אמר מותרת. לא יליף חוק מפנים, און מתקנין מעבודה לעבודה (תנודרין 18א:).

ישן מותר. כל דבר גילי

שהשוו אותו עד שמישן, מותר, דאין מניחו ארס של נחש לישן אף היה נחשו

(לעיל 18א:). קיבת העובד כוכבים: קיבה וכו' חלץ קרוב שנתן הקיבה (וחלין 18ט:). חדא קתני. משום דשל נחש היה אסר לה

(ע"ש 18ט:).

רבינו חננאל

חיה ולא הורו לו. אלא

אמרו לא נהנין ולא

מועלין והא עולה איסורי

הנאה הן. אלמא איסורי

הנאה פירשן מותר איסורי

חני ליה מפני שמעמידין

אותה בקיבת עגלי עבודה

כוכבים. ואמר ליה אי"כ

למה לא אסורא בהנאה.

אלמא איסורי הנאה פרשן

לאיסורא בעיניה לא אסורא

בהנאה. הכא נמי בגבינה נמי

ליתא לאיסורא בעיניה. אמר

ליה שאני הכא דכיון

דאיסורא הוא דקא מוקים

לה חשיב וכמאן דאיתיה

בעיניה דמי אמאי לא אסורא

בהנאה: השיאו לדבר

אחר וכו'. יירושלמי מפני מה

לא גילה לו אם להפליגו נתכוין

היה לו להשיאו באלו שאין

להן הכרע כגון שאת ארור מחר

משוקדים וקם כו'. אי"ר

יוחנן מפני שבקרב אסורא

(וישמע) ונר' ישמעאל' תלמיד

מכלל דאיסורי הנאה. כי

עולה וה"ה לשור הנסקל

שרי פרשיהו: דברי דודיך.

דברי סופרים: מיינס. עיקר

מורה שזכנת: חשוק שפסופיך.

כדמתרגמינן וחשוקיהם: וכבושיהן:

ואל תדקק להקשות לו: גורה

חדשה. מקרוב גורו על

הגבינה: ואין מפסקינן

בה. ואין מפרשין

טעמה כדמפרש ואזיל. מפסקינן

לשון חטיטה בדבר סתום

לפשפשו וצלע"ו פוריי"ר

כמו (סוכה דף טו). מפסק

לחת מצניתיים: לא מגלו

טעמא. למה גזרו עליו: דלמא

איכא. דלית ליה ההוא

טעמא ולא גדיל מיינה

ומוזלו בה אכל השמא

ללא מגלו טעמא דמלמא

דגלי מיינה כ"ע דקברי

קמו רבנן במלמא דלמי

מיינה חורבא ואנן הוא

דלא בקיאין בטעמא: יבש

מוסר. כל גילוי שיבש

מוטל דלרס של נחש

אילו היה שם לא היה

מניחו ליבש: ישן מוסר

וכו'. י"ן ושכר שנמגלו

כשהם חדשים והמתין

להם עד שנחישנו

מותר דאי היה צו

ארס של נחש לא היה

מניחו לייסן: לפי שא"ל

לגבינה בלא לחאחי חלב.

צין גומא"י של גבינה

נשאר מן החלב וחלב

שחלצו עובד כוכבים ואין

ישראל רואהו אסור

למלא עריב ביה חלב

טמא (1) וחלב טמא אינו

עומד ואם עירב טמא

בטהור הטמא נשאר

עם נסיוני דחלצא הטהור

סקורין מיסג"א וחלב

טמא אסור מן המורה

ובבכורות (דף 1:). לפינן

לה ויש לחוש שנגומות

נשאר ממנו: צעור

קיבט נצלה. ועור לא

פירשא הוא ואסור: ומי

אמר שמואל. דעור

קיבת נצלה (2) להאסורה

אכל קיבה עצמה

דנצלה דהיינו חלב הקרוש

הכנוס צמעי הטלה

שריא אלמא פירשא

צעלמא הוא: כאן

קיבת נבילה הא קיבה

גופא שריא ומי אמר

שמואל הכי והתנן (3)

קיבת העובר כוכבים

ושל נבילה הרי זו אסורה

והיונן בה אמו דעובר

כוכבים לאו נבלה היא

ואמר שמואל חדא קתני

"קיבת שחיטת עובר

כוכבים נבלה אסורה

ל"ק כאן

ללא מהני מסננת היכא

דטריקה פי' שערבצו: י"שן

תשתרי. תימה לישי

גורה ישן אטו חדש

כדמשני לעיל (דף 18:)

גבי שכר וי"ל דהתם

איכא למיגזר דלא מינכר

כולי האי צין ישן

לחדש כמו גבי גבינה: 17פ' שא"א

בלא צחצוחי חלב. פ"ה

צין גומות של גבינה נשאר

מן החלב ודלמא עריב

ביה חלב טמא וקשה

דא"כ ה"ל לר' ירמיה

למימר אלא כיון דהדר

ביה משניא קמא ועוד

דלטו מי חיישינן דעובד

כוכבים שוטה הוא

שעירב צו חלב טמא

אע"פ שהוא יודע

שאינו עומד לכן פר"ת

דקאי אמאי דהוה פריך

יבשה תשתרי (7)

ומשני דאפי' כשהוא

נראה ישן לעולם

נשאר הארס צמוך

לחלוטת הגבינה

זיני אטפי ור"י הביא

לראיה מן הירושלמי

לדברי ר"ת דקאמר

חלב העובד כוכבים

למה אסור משום

גלוי ועמיד א"ר

ועמיד א"ר וקשוף

שניה קיימא אגבינה

כלומר גבינה שיעשו

(1) מיהא מישתרי

דלרס הוא אינו מניחו

ליבש ומסיק מפני

ארס הנתון צין

הנקצים כמו שמתרץ

במלמודו אכל אין

לפרש כפירוש הר"ר

אלחנן דקאי 1) אהלצ

והכי פריך למא דהוה

פריך למא אסורוהו

משום גלוי

יעמידנו ואם יש צו

ארס לא יעמוד דהכי

מקשה התלמוד גבי

חלב טמא בסמוך

דליתיה דהא לא מנינו

בשום מקום שניח

חלב (1) להקפות

בשציל ארס הנתון צו: 17פ' ש

מעמידין אותה בעור

קיבת נבלה. ואי"ת

מאי איריא נצלה

גבינה שחיטת עובר

כוכבים נבלה אסורה

ל"ק כאן

ללא מהני מסננת היכא

דטריקה פי' שערבצו: י"שן

תשתרי. תימה לישי

גורה ישן אטו חדש

כדמשני לעיל (דף 18:)

גבי שכר וי"ל דהתם

איכא למיגזר דלא מינכר

כולי האי צין ישן

לחדש כמו גבי גבינה: 17פ' שא"א

בלא צחצוחי חלב. פ"ה

צין גומות של גבינה נשאר

מן החלב ודלמא עריב

ביה חלב טמא וקשה

דא"כ ה"ל לר' ירמיה

למימר אלא כיון דהדר

ביה משניא קמא ועוד

דלטו מי חיישינן דעובד

כוכבים שוטה הוא

שעירב צו חלב טמא

אע"פ שהוא יודע

שאינו עומד לכן פר"ת

דקאי אמאי דהוה פריך

יבשה תשתרי (7)

ומשני דאפי' כשהוא

נראה ישן לעולם

נשאר הארס צמוך

לחלוטת הגבינה

זיני אטפי ור"י הביא

לראיה מן הירושלמי

לדברי ר"ת דקאמר

חלב העובד כוכבים

למה אסור משום

גלוי ועמיד א"ר

ועמיד א"ר וקשוף

שניה קיימא אגבינה

כלומר גבינה שיעשו

(1) מיהא מישתרי

דלרס הוא אינו מניחו

ליבש ומסיק מפני

ארס הנתון צין

הנקצים כמו שמתרץ

במלמודו אכל אין

לפרש כפירוש הר"ר

אלחנן דקאי 1) אהלצ

והכי פריך למא דהוה

פריך למא אסורוהו

משום גלוי

יעמידנו ואם יש צו

ארס לא יעמוד דהכי

מקשה התלמוד גבי

חלב טמא בסמוך

דליתיה דהא לא מנינו

בשום מקום שניח

חלב (1) להקפות

בשציל ארס הנתון צו: 17פ' ש

מעמידין אותה בעור

קיבת נבלה. ואי"ת

מאי איריא נצלה

גבינה שחיטת עובר

כוכבים נבלה אסורה

ל"ק כאן

ללא מהני מסננת היכא

דטריקה פי' שערבצו: י"שן

תשתרי. תימה לישי

גורה ישן אטו חדש

כדמשני לעיל (דף 18:)

גבי שכר וי"ל דהתם

איכא למיגזר דלא מינכר

כולי האי צין ישן

לחדש כמו גבי גבינה: 17פ' שא"א

בלא צחצוחי חלב. פ"ה

צין גומות של גבינה נשאר

מן החלב ודלמא עריב

ביה חלב טמא וקשה

דא"כ ה"ל לר' ירמיה